

154 J. V. SNELLMAN – A. H. A. KELLGREN 19.II 1849

HUB, Kellgreniana

Broder Kellgren!

10 Det fägnar mig, att Du icke illa upptagit mina inkast mot Ditt val af yrke. Sedan saken nu är afgjord är derom intet att säga. Min öfvertygelse känner Du. Den grundar sig på det obestridliga: att vårt land mera behöfver uppoffrande, patriotiska författare, än patriotiska, vinstsökande förläggare; ty en förläggare *kan* utan vinning *icke* existera, men en författare *kan* arbeta för äran. Att man icke vill knussla sig fram här i lifvet, är ett tycke, men intet skäl. Allt folket, böra vi tro, *äro* goda patrioter, der det kan förenas med egen fördel; men några *böra vara* det äfven med uppoffring deraf.

20 Tag icke detta, såsom skulle jag anse Dig icke i Ditt valda yrke kunna gagna fäderneslandet, ehuru jag anser Dig för god för detsamma (yrket nemkigen), och andra med mindre förberedelse och gåfvor för dugliga nog dertill. Hade Du, och några andra, som dertill kunnat verka, skaffat Axel Aspelund förlag och kredit, hade han troligen efter ett par läroår väl fyllt sin plats. Ohman bevisade det, och hundrade dylika exempel gifvas. En sådan man förtjenar all *heder*, men ingen *ära*. Detta utsäger i min tanke skilnaden.

30 Ditt författareskap för framtiden är det bättre att genast med resignation betrakta, än att deraf göra en tärande oro, som hindrar Dig att helt vara, hvad Du vill, en duglig bokhandlare &c. Lita icke på, att Din kompanion länge skall öfvertaga utförandet och lemna Dig ordinerandet. Han vill nog styra sjelf; och Du lär Dig snart, att Ditt eget görande är det pålitligaste. Gemensama affärer skötas icke med sådan tillit, som de planeras,

Men lemnom det, som numera till intet tjenar. Hjertligen önskar jag Dig framgång för Din egen och sakens skuld. Må Du genom Ditt val anse Dig hafva åtagit Dig en skuld att betala, såsom Du i min och mångens tanke gjort. Ty så anspråksfull är och bör verlden vara i afseende på dem, som engång ställt sig fram för dess blickar.

40 Mina vänner i Helsingfors hafva under dessa för mig odeciderade tider iakttagit en alldeles dråpelig tystnad. Muntliga hör jag rykten hit och dit, utan att <***> låta dem inverka. Mitt lif står i hv<ar>je fall vid en ängslig knut. Helsan har otillbörligen kinkat; och borgesförbindelser fortfara att ruinera affärerna. Dock träffar allt det onda på segslitet gods.

Helsa värnadsfullt och hjertligt till Tengströms familj. De Dina här äro friska och sunda. Såsom hittils fortlefver jag med all tillgifvenhet Broderligen

Joh. Vilh. Snellman

Kuopio 19/2 49.